

ZAKON O ENERGETSKOJ EFIKASNOSTI REPUBLIKE SRPSKE

Službeni glasnik RS br. 59/13

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se energetska efikasnost u finalnoj potrošnji, donošenje planova za unapređivanje energetske efikasnosti i njihovo sprovođenje, organizacija poslova na unapređivanju energetske efikasnosti, mjere za poboljšanje energetske efikasnosti i načini finansiranja energetske efikasnosti.

Član 2.

(1) Ovaj zakon odnosi se na energetska efikasnost u finalnoj potrošnji energije i prilikom pružanja usluga distribucije i snabdijevanja energijom, kao i na energetske karakteristike proizvoda koji koriste energiju.

(2) Energetska efikasnost u sektoru građenja objekata uređuje se u skladu sa propisima za građenje objekata.

Član 3.

Cilj ovog zakona je da se primjenom politike i mjera za poboljšanje energetske efikasnosti u finalnoj potrošnji ostvari održivi energetski razvoj kroz:

- a) smanjenje negativnih uticaja na životnu sredinu,
- b) povećanje sigurnosti snabdijevanja energijom,
- v) zadovoljenje energetske potrebe svih potrošača,
- g) smanjenje emisije gasova koji izazivaju efekat staklene bašte (engl. Greenhouse Gases – GHG),
- d) podsticanje odgovornog ponašanja prema energiji,
- đ) smanjenje eksploatacije fosilnih goriva,
- e) racionalizaciju potrošnje energije,
- ž) povećanje konkurentnosti domaće privrede,
- z) eliminisanje energetske siromaštva i
- i) ispunjavanje obaveza iz međunarodnih ugovora, sporazuma i konvencija.

Član 4.

Pojedini pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) energetska efikasnost je odnos između ostvarenog rezultata u uslugama, dobrima ili energiji i za to utrošene energije,

b) energija je svaki oblik komercijalno raspoložive energije, kao što je električna i toplotna energija, te energenti koji se nalaze u prodaji, kao što su prirodni gas (uključujući i tečni prirodni gas), tečni naftni gas, goriva za grijanje i hlađenje, ugalj i lignit, treset, goriva za pogon motornih vozila i bio-masa,

v) indikativni ciljevi za uštedu energije su planirane uštede u finalnoj potrošnji energije u Republici Srpskoj izražene u apsolutnom iznosu u gigavatčasovima (GWh) ili ekvivalentu jedinice i u procentu prosječne finalne potrošnje energije,

g) javni sektor čine korisnici sredstava republičkog budžeta, organi jedinice lokalne samouprave, javne ustanove i javna preduzeća,

d) veliki potrošač energije je krajnji kupac energije čija ukupna godišnja potrošnja energije prelazi 36 teradžula (TJ) ili 10 GWh,

đ) distributer energije je pravno lice odgovorno za prenos energije (električne energije, toplotne energije ili prirodnog gasa) sa namjerom isporuke krajnjem kupcu ili distributivnim stanicama koje energiju prenose do krajnjeg kupca,

e) operator distributivnog sistema je pravno lice odgovorno za rad, funkcionisanje, održavanje i razvijanje distributivnog sistema električne energije, toplotne energije i prirodnog gasa u datom području,

ž) snabdjevač energijom je pravno lice koje prodaje električnu energiju, gas (tečni prirodni gas ili tečni naftni gas) ili toplotnu energiju krajnjim kupcima,

z) krajnji kupac je fizičko ili pravno lice koje kupuje energiju za vlastitu potrošnju,

i) proizvod koji koristi energiju (u daljem tekstu: proizvod) je svaki proizvod koji ima uticaja na potrošnju energije za vrijeme upotrebe, a koji je stavljen u promet ili u upotrebu, uključujući i dijelove koji su namijenjeni za ugradnju u proizvode ili sisteme koji koriste energiju,

j) dobavljač proizvoda je proizvođač ili od proizvođača ovlašćeno lice, uvoznik ili drugo lice koje stavlja proizvod na tržište,

k) trgovac proizvodima je preduzetnik ili pravno lice koje prodaje ili daje u zakup proizvode,

l) energetska klasa proizvoda je klasifikacija proizvoda prema njegovoj energetskej efikasnosti,

lj) ušteda energije je količina uštede energije utvrđena mjerenjem ili procjenjivanjem potrošnje prije i poslije primjene jedne ili više mjera za poboljšanje energetske efikasnosti, uzimajući u obzir standardne spoljne faktore koji utiču na potrošnju energije,

m) obnovljivi izvori energije su izvori energije koji su sačuvani u prirodi i obnavljaju se u cijelosti ili djelimično, kao što su energija vodotokova, vjetra, bio-mase (isključujući ogrjevno drvo), bio-gasa, gasa iz postrojenja za obradu komunalnog otpada, poljoprivrednog gasa, deponijskog gasa, geotermalna, neakumulisana solarna energija i drugo.

II DOKUMENTI POLITIKE ENERGETSKE EFIKASNOSTI

Član 5.

(1) Politika energetske efikasnosti utvrđuje se Strategijom razvoja energetike Republike Srpske (u daljem tekstu: Strategija).

(2) U cilju sprovođenja politike energetske efikasnosti Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada) donosi Akcioni plan energetske efikasnosti (u daljem tekstu: Akcioni plan).

(3) Jedinica lokalne samouprave koja ima više od 20.000 stanovnika dužna je donijeti svoj akcioni plan energetske efikasnosti, koji je usklađen sa Akcionim planom.

Član 6.

(1) Akcioni plan Vlada donosi na period od tri godine.

(2) Akcioni plan sadrži:

a) procjenu stanja energetske efikasnosti u periodu neposredno prije donošenja Akcionog plana,

b) mjere za poboljšanje energetske efikasnosti,

v) indikativne ciljeve za uštedu energije,

g) vremenski okvir za sprovođenje mjera za postizanje indikativnih ciljeva i

d) procjenu finansijskih sredstava potrebnih za sprovođenje Akcionog plana.

(3) Akcioni plan pripremaju Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva (u daljem tekstu: Ministarstvo) i ministarstvo nadležno za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine, u saradnji sa Ministarstvom finansija i Fondom za zaštitu životne sredine i energetske efikasnosti Republike Srpske (u daljem tekstu: Fond).

(4) U izradu Akcionog plana, po potrebi, mogu se uključiti i drugi republički organi uprave, kao i naučne, obrazovne i istraživačke institucije.

(5) Godišnji izvještaj o realizaciji Akcionog plana pripremaju Ministarstvo i ministarstvo nadležno za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine, u saradnji sa Fondom, i podnose ga Vladi na usvajanje najkasnije do 15. maja tekuće godine za prethodnu godinu.

Član 7.

(1) Akcioni plan jedinice lokalne samouprave donosi se za period od tri godine i sadrži:

a) procjenu stanja energetske efikasnosti na području jedinice lokalne samouprave u periodu neposredno prije donošenja akcionog plana,

b) mjere za poboljšanje energetske efikasnosti na teritoriji jedinice lokalne samouprave, uključujući:

1) aktivnosti za renoviranje i održavanje objekata koje koristi jedinica lokalne samouprave, njene administrativne službe, javna preduzeća i javne ustanove čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave,

2) aktivnosti za poboljšanje komunalnih usluga (javno osvjjetljenje, snabdijevanje toplotnom energijom, snabdijevanje vodom, upravljanje otpadom i slično) i saobraćaja, u cilju poboljšanja energetske efikasnosti i

3) druge aktivnosti koje treba sprovesti na teritoriji jedinice lokalne samouprave, a koje se tiču poboljšanja energetske efikasnosti,

v) vremenski okvir i način realizacije tih mjera i

g) sredstva i izvore sredstava potrebnih za realizaciju mjera koje su definisane akcionim planom jedinice lokalne samouprave.

(2) Aktivnosti iz akcionog plana iz stava 1. ovog člana finansiraju se iz budžeta jedinice lokalne samouprave, Fonda i drugih izvora.

(3) Akcioni plan iz stava 1. ovog člana priprema se uz konsultacije sa Fondom.

(4) Jedinica lokalne samouprave dužna je donijeti akcioni plan iz stava 1. ovog člana u roku od godinu dana od dana donošenja Akcionog plana.

(5) Održivi energetske akcioni plan jedinice lokalne samouprave (engl. SEAP – Sustainable Energy Action Plan) smatraće se akcionim planom u smislu stava 1. ovog člana.

(6) Jedinica lokalne samouprave dostavlja Ministarstvu i Fondu godišnji izvještaj o realizaciji akcionog plana iz stava 1. ovog člana, koji obavezno sadrži analizu ciljeva postignutih u prethodnoj godini, najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

(7) Ministar industrije, energetike i rudarstva (u daljem tekstu: ministar) donosi uputstvo o izradi izvještaja iz stava 6. ovog člana.

Član 8.

(1) Vlada donosi operativni plan za poboljšanje energetske efikasnosti u republičkim organima uprave za period od tri godine (u daljem tekstu: operativni plan).

(2) Operativni plan sadrži:

a) mjere koje treba da se sprovedu u republičkim organima uprave,

b) dinamiku i metodologiju sprovođenja mjera i

v) sredstva neophodna za realizaciju mjera.

(3) Operativni plan donosi se u roku od šest mjeseci od dana donošenja Akcionog plana.

Član 9.

(1) Veliki potrošač donosi plan energetske efikasnosti za period od tri godine (u daljem tekstu: plan velikog potrošača).

(2) Plan velikog potrošača sadrži sveobuhvatnu analizu i strukturu potrošnje velikog potrošača i karakteristike njegove potrošnje, procjene stanja energetske efikasnosti, ciljeve, program mjera za poboljšanje energetske efikasnosti i druge potrebne podatke.

(3) Plan velikog potrošača, ukoliko je potrebno, priprema se uz konsultacije sa Fondom.

(4) Veliki potrošač dužan je da donese plan velikog potrošača u roku od godinu dana od dana donošenja Akcionog plana.

(5) Veliki potrošač dužan je da dostavi godišnji izvještaj o realizaciji plana velikog potrošača Ministarstvu i Fondu, najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

III MJERE ZA POBOLJŠANJE ENERGETSKE EFIKASNOSTI

Član 10.

Mjere za poboljšanje energetske efikasnosti su:

- a) energetske usluge,
- b) energetska menadžment i
- v) ostale mjere.

1. Energetske usluge

Član 11.

(1) Energetska usluga u smislu ovog zakona obuhvata aktivnosti i radnje koje dovode do mjerljivog ili procjenljivog poboljšanja energetske efikasnosti zgrada i drugih objekata, tehničkih sistema i proizvodnih procesa, odnosno ušteda energije koje se mogu izraziti u novcu primjenom energetske efikasne tehnologije, odnosno postupaka kojima se postižu uštede energije.

(2) Energetsku uslugu pruža privredno društvo za energetske usluge (engl. Energy Service Company – ESCO) ili drugo pravno lice (u daljem tekstu: davalac energetske usluge) na osnovu ugovora o energetskej usluzi.

(3) Energetska usluga može obuhvatiti energetska pregled, projektovanje, građenje, rekonstrukciju, energetska sanaciju, održavanje, savjetovanje ili upravljanje i nadzor nad korišćenjem energije.

(4) Za obavljanje poslova energetskeg pregleda, projektovanja, građenja i rekonstrukcije zgrada, davalac energetske usluge mora ispunjavati uslove u skladu sa propisima za građenje objekata.

(5) Davaoci energetske usluga samostalno nude i pružaju energetske usluge po konkurentskim cijenama.

(6) Ponuda energetske usluga obavezno sadrži podatke o davaocu energetske usluge, mjere za poboljšanje energetske efikasnosti, cijene, mehanizme finansiranja, model ugovora i druge informacije.

Član 12.

(1) Naručilac i davalac energetske usluge zaključuju ugovor o energetskej usluzi u pisanoj formi koji obavezno sadrži:

- a) podatke o potrošnji energije prije davanja energetske usluge,
- b) podatke o troškovima za energiju prije davanja energetske usluge,
- v) procjenu stanja energetske efikasnosti prije davanja energetske usluge,
- g) mjere za poboljšanje energetske efikasnosti koje će se primjenjivati,
- d) iznos garantovanih ušteda energije ili materijalne koristi,
- đ) način utvrđivanja i verifikovanja ušteda energije i
- e) način plaćanja naknade za pružanje energetske usluge.

(2) Troškove pružanja energetske usluge snosi naručilac energetske usluge ili davalac energetske usluge, u potpunosti ili djelimično, iz vlastitih izvora ili kroz finansiranje treće strane.

(3) Vrijednost investicije za pružanje energetske usluge koju je uložio davalac energetske usluge otplaćuje se od ušteda energije ostvarenih u odnosu na potrošnju energije prije davanja energetske usluge.

(4) Davalac energetske usluge ili treća strana preuzima u cijelosti ili djelimično finansijski, tehnički i komercijalni rizik pri pružanju energetske usluge u skladu sa zaključenim ugovorom o energetskej usluzi.

2. Energetski menadžment

Član 13.

(1) Energetski menadžment je sistem organizacionih i tehničkih mjera i aktivnosti, kojima se vrši praćenje i analiza potrošnje energije, te utvrđuju mjere za poboljšanje energetske efikasnosti i racionalno korišćenje energije.

(2) Energetski menadžment uspostavlja:

- a) okvir za integrisan i sistematičan pristup energetskej efikasnosti,
- b) bolje korišćenje postojećih energetskih dobara,
- v) mjerenje, dokumentovanje, poređenje rezultata i izvještavanje o poboljšanju energetske efikasnosti,
- g) transparentnost i razmjenu iskustava o korišćenju energetskih resursa,
- d) najbolje prakse korišćenja energije i racionalnog upravljanja energijom,
- đ) procjene prioriteta u primjeni mjera za poboljšanje energetske efikasnosti,
- e) kriterijume energetske efikasnosti u postupcima nabavke robe i usluga i
- ž) poboljšanja u korišćenju energije koja se odnose na projekte za smanjenje emisije gasova koji izazivaju efekat staklene bašte.

Član 14.

(1) Energetski menadžment obuhvata sljedeće aktivnosti:

- a) određivanje lica odgovornog za energetski menadžment,
- b) obezbjeđenje uslova za mjerenje potrošnje energije,
- v) periodičnu analizu (mjesečno, sezonski, a najmanje jednom godišnje) potrošnje energije,
- g) obezbjeđenja vršenja energetskih pregleda i pribavljanja sertifikata o energetskej efikasnosti zgrada u skladu sa propisima za građenje objekata,
- d) usvajanje operativnih planova za poboljšanje energetske efikasnosti,
- đ) vođenje baze podataka o potrošnji energije i
- e) godišnje dostavljanje podataka Fondu za potrebe vođenja baze podataka o energetskej efikasnosti.

(2) Javni sektor i veliki potrošač koji koristi zgradu sa korisnom površinom većom od 500 m² dužan je da u toj zgradi uvede energetske menadžment u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

3. Ostale mjere za poboljšanje energetske efikasnosti

Član 15.

(1) Korišćenje obnovljivih izvora energije za proizvodnju električne ili toplotne energije smatra se jednom od mjera za poboljšanje energetske efikasnosti u smislu ovog zakona, ako se električna ili toplotna energije proizvedena na ovaj način koristi u zgradi ili objektu u kojem je delimično ili u potpunosti proizvedena i ako nije namijenjena za prodaju.

(2) Fizička i pravna lica koja koriste obnovljive izvore energije na način definisan u stavu 1. ovog člana mogu da koriste sredstva Fonda i druga sredstva namijenjena za projekte energetske efikasnosti, ako predmetna proizvodnja energije nije već obuhvaćena nekom od drugih stimulativnih mjera namijenjenih obnovljivim izvorima energije.

Član 16.

Korisnici sredstava Fonda, budžeta Republike Srpske ili budžeta jedinica lokalne samouprave pri odlučivanju u postupku javne nabavke ocjenjuju energetske efikasnosti robe i usluga zajedno sa ostalim kriterijumima, a prednost pod jednakim ostalim uslovima daju nabavci opreme i usluga koje omogućavaju veći stepen energetske efikasnosti.

Član 17.

(1) Dobavljači proizvoda dužni su da obezbijede tehničku dokumentaciju proizvoda u kojoj je navedena količina energije koja se troši upotrebom proizvoda u uobičajenim uslovima rada i energetska klasa proizvoda.

(2) Dobavljači proizvoda dužni su da uz svaki proizvod pojedinačno, pri njihovoj isporuci, bez naknade, obezbijede i oznaku energetske efikasnosti.

(3) Oznaka energetske efikasnosti je vizuelni pokazatelj energetske klase proizvoda koji se u obliku etikete stavlja na proizvode.

(4) Trgovci proizvodima dužni su da oznaku energetske efikasnosti vidno istaknu na proizvodu koji se stavlja u promet.

(5) U slučaju stavljanja u promet proizvoda posredstvom interneta, kataloga ili na drugi sličan način, trgovac je dužan da navede i energetske klase proizvoda.

(6) Ministar donosi Pravilnik o energetske klasi proizvoda.

Član 18.

Prilikom kupovine ili uzimanja u zakup objekata, korisnik sredstava Fonda, budžeta Republike Srpske ili budžeta jedinica lokalne samouprave dužan je pod jednakim ostalim uslovima dati prednost objektima koji imaju veći stepen energetske efikasnosti.

IV OBAVEZE OPERATORA DISTRIBUTIVNOG SISTEMA, DISTRIBUTERA ENERGIJE I SNABDJEVAČA ENERGIJOM

Član 19.

(1) Operatori distributivnog sistema, distributeri energije i snabdjevači energijom dužni su da obavljaju poslove iz svoje nadležnosti tako da ne ometaju pružanje energetske usluga i drugih mjera za poboljšanje energetske efikasnosti, ili razvoj tržišta energetske usluga i drugih mjera za poboljšanje energetske efikasnosti.

(2) Subjekti iz stava 1. ovog člana dužni su da ponude energetske usluge po konkurentskim cijenama svojim krajnjim kupcima, direktno ili posredstvom drugih davalaca energetske usluga.

(3) U slučaju da subjekti iz stava 1. ovog člana ne ponude energetske usluge iz stava 2. ovog člana, dužni su da uplate novčana sredstva za finansiranje poboljšanja energetske efikasnosti Fondu, najmanje u visini procijenjenih troškova ponude iz stava 2. ovog člana.

(4) Ministar donosi Pravilnik o metodologiji procjene troškova ponude energetske usluga.

(5) Subjekti iz stava 1. ovog člana, koji su u okviru sistema vertikalno, odnosno horizontalno povezanih energetske subjekata, mogu da organizuju pružanje energetske usluga u okviru matičnog energetske subjekta, pod uslovom razdvajanja računa za ove djelatnosti ili posredstvom nezavisnog davaoca energetske usluga.

(6) Obaveze iz st. 2. i 3. ovog člana ne odnose se na male operatore distributivnog sistema, male distributere energije i male snabdjevače energijom.

(7) Mali distributer energije, mali operator distributivnog sistema i mali snabdjevač energijom je preduzetnik ili pravno lice koje distribuira ili prodaje energiju (električnu energiju, toplotnu energiju ili prirodni gas) krajnjim kupcima i koje ispunjava jedan od sljedećih uslova:

a) distribuira ili prodaje manje od ekvivalenta od 75 GWh energije godišnje,

b) ima manje od deset zaposlenih lica,

v) njegov ukupni godišnji promet, odnosno godišnji bilans ne prelazi 4.000.000 KM.

Član 20.

(1) Subjekti iz člana 19. stav 1. ovog zakona podnose godišnji izvještaj Fondu, najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvještaj iz stava 1. ovog člana sadrži:

a) pregled energije i energenata, prema strukturi krajnjih kupaca, kategoriji i vrsti potrošnje,

b) geografsku lokaciju njihovih krajnjih kupaca, ako je to moguće,

v) procjenu stanja energetske efikasnosti,

g) podatke o stepenu mjerenja energije prema strukturi krajnjih kupaca, kategoriji i vrsti potrošnje,

d) podatke o ponudama energetske usluga krajnjim kupcima,

đ) podatke o ponudama za ugradnju individualnih uređaja za mjerenje potrošnje energije i

e) druge podatke koji mogu da budu relevantni za energetske efikasnost.

Član 21.

(1) Subjekti iz člana 19. stav 1. ovog zakona dužni su da krajnjem kupcu obezbijede ponudu za nabavku i ugradnju individualnih uređaja za mjerenje potrošnje energije, po konkurentskim cijenama, u sljedećim slučajevima:

- a) ako se isporuka energije krajnjem kupcu vrši bez mjerenja,
- b) ako se vrši rekonstrukcija objekta i
- v) ako se vrši rekonstrukcija priključka na energetska mrežu.

(2) Subjekti iz člana 19. stav 1. ovog zakona dužni su da izvrše obavezu iz stava 1. ovog člana, ako je to tehnički izvodljivo i finansijski isplativo u odnosu na procijenjene uštede energije na duži rok.

(3) Za nove objekte, svakom krajnjem kupcu obavezno se obezbjeđuju individualni uređaji za mjerenje potrošnje energije.

Član 22.

(1) Snabdjevač energijom vrši obračun potrošnje energije, na bazi stvarne potrošnje energije, u redovnim intervalima (mjesečnim, sezonskim ili drugim intervalima, u skladu sa opštim uslovima za isporuku energije ili u skladu sa ugovorom o snabdijevanju) da bi se omogućilo krajnjim kupcima da efikasno prate i koriguju svoju potrošnju energije.

(2) Obračun potrošnje energije iz stava 1. ovog člana obavezno sadrži sljedeće podatke:

- a) obračun ukupnih troškova za utrošenu energiju,
- b) trenutne cijene i stvarnu potrošnju energije u obračunskom periodu i
- v) poređenje sadašnje potrošnje energije krajnjeg kupca sa potrošnjom u istom periodu prethodne godine, po mogućnosti u grafičkoj formi.

(3) Obračun potrošnje energije iz stava 1. ovog člana može da sadrži poređenje potrošnje energije konkretnog kupca sa prosječnom potrošnjom ili potrošnjom standardnog kupca energije u istoj kategoriji.

(4) Snabdjevači energijom obavezni su da najmanje jednom godišnje, uz račune ili na drugi primjeren način, informišu kupce o uticaju načina potrošnje energije na životnu sredinu, te na pogodan način edukuju i usmjeravaju kupce da racionalno i efikasno koriste energiju.

(5) Informacija iz stava 4. ovog člana sadrži i kontakt informacije o Fondu, davaocima energetske usluge ili drugim organizacijama koje su povezane sa energetska efikasnošću, uključujući i adrese internet stranica na kojima se mogu dobiti informacije o mjerama za poboljšanje energetske efikasnosti, uporedne dijagrame potrošnje krajnjih kupaca energije, informacije o pametnim uređajima za mjerenje potrošnje energije, energetska efikasnim proizvodima ili druge informacije od značaja za energetska efikasnost.

Član 23.

(1) U cilju obezbjeđenja najvećeg nivoa dostupnosti informacija u skladu sa ovim zakonom, Fond uspostavlja i vodi bazu podataka o energetska efikasnosti.

(2) Sadržaj, strukturu i način prikupljanja i pružanja informacija za potrebe vođenja baze podataka o energetska efikasnosti, kao i dostupnost ovih informacija javnosti, propisuje Fond, uz prethodno

pribavljeno mišljenje Ministarstva i ministarstva nadležnog za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine.

(3) Fond je dužan da Ministarstvu i ministarstvu nadležnom za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine obezbijedi dostupnost podataka iz baze podataka o energetskej efikasnosti.

V NADZOR I KAZNE NE ODREDBE

Član 24.

Upravni nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Ministarstvo i ministarstvo nadležno za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine.

Član 25.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Republička uprava za inspekcijske poslove, posredstvom nadležnog republičkog inspektora i inspektora u jedinicama lokalne samouprave, zavisno od djelatnosti u kojoj se vrši nadzor.

(2) U vršenju inspekcijskog nadzora iz stava 1. ovog člana nadležni inspektor, osim ovlašćenja propisanih zakonom kojim se uređuje postupak inspekcijskog nadzora, ima ovlašćenja i da zabrani promet proizvoda koji nema oznake energetske efikasnosti ili nema tehničku dokumentaciju u kojoj je naznačena količina energije koja se troši upotrebom proizvoda, u slučaju da utvrđene nepravilnosti ne budu otklonjene u ostavljenom roku.

(3) Zabrana iz stava 2. ovog člana traje do otklanjanja nepravilnosti koje su i prouzrokovale zabranu.

Član 26.

(1) Novčanom kaznom od 5.000 KM do 15.000 KM kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

a) ne donese plan velikog potrošača (član 9. stav 4),

b) ne dostavi Ministarstvu i Fondu godišnji izvještaj o realizaciji plana velikog potrošača (član 9. stav 5),

v) ne uvede energetske menadžment (član 14. stav 2),

g) ne izvrši obaveze u vezi sa sadržajem tehničke dokumentacije i označavanjem proizvoda (član 17. st. 1, 2, 4. i 5),

d) ne primijeni mjere za poboljšanje energetske efikasnosti i ne podnese izvještaj Fondu (član 19. st. 2. i 3. i član 20. stav 1),

đ) ne obezbijede ponudu individualnih uređaja za mjerenje potrošnje energije (član 21. stav. 1) i

e) ne izvrši obračun potrošnje energije na propisan način i ne informiše i ne edukuje kupce energije (član 22).

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM.

(3) Za prekršaj iz stava 1. tačka v) ovog člana kazniće se odgovorno lice u javnom sektoru novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM.

(4) Za prekršaj iz stava 1. tačka g) ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM.

VI PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 27.

(1) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti Akcioni plan energetske efikasnosti (član 5. stav 2).

(2) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti podzakonske akte:

a) Uputstvo o izradi izvještaja o realizaciji akcionog plana jedinice lokalne samouprave (član 7. stav 7),

b) Pravilnik o energetske klasi proizvoda (član 17. stav 6) i

v) Pravilnik o metodologiji procjene troškova ponude energetske usluga (član 19. stav 4).

(3) Direktor Fonda će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti podzakonski akt, uz prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva i ministarstva nadležnog za poslove građevinarstva i zaštite životne sredine (član 23. stav 2).

Član 28.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.